

"זה תמיד נדמה בלתי אפשרי עד שעושים את זה"

נלסון מנדלה

גיליון מס' 2579 א' באב תשע"ט * 2 באוגוסט 2019
כפר הנשיא * עלון פנימי
עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

על עתידו של "המפגש" / תמר וולפין

בגיליונות הקודמים של "דברי הכפר" התבררו לנו כמה דברים לגבי עתידו של מועדון הגימלאים שלנו – המפגש.

התברר לנו שבשום מקום לא התנהל דיון מסודר, לא היה שיתוף של הציבור, ולא התקבלו החלטות מסודרות לגבי העברת המפגש ממקומו הנוכחי אל "לב הקיבוץ" (כאשר עדיין אין אפילו הסכמה לגבי המיקום המוצע בתוך "לב הקיבוץ").

התברר לנו שהוזמן תכנון אדריכלי להפיכת המבנה של מחסן הבגדים/מפגש/קצה המזלג למרכז עסקי, ושהתכנית אושרה על ידי וועדת תכנון. למיטב ידיעתי, התכנית מעולם לא הוצגה לציבור הרחב.

ובנוסף לכך, בכפר הנשיא כמו בכפר הנשיא, לא נבדק הצד העסקי של המהלך (ואם נבדק, מי שותף לבדיקה? מי נחשף לתוצאותיה?). אנחנו באופן היסטורי לא כל כך מצטיינים במהלכים עסקיים, בלשון המעטה. הרבה פעמים אפילו לא כל כך באשמתנו. למשל, המהלך של הקמת חוות הלולים היה רעיון מצוין בשעתו, אבל מה לעשות, שבגלל הצפת השוק בכמויות אדירות של עופות, וקריסת המנגנונים שוויסות את הכמויות האלה, יש משבר בענף הלול כבר כמה שנים, ועדיין לא רואים לו סוף, שלא לדבר על שינויים בהעדפות הצרכנים (הצמחונות והטבעונות) ש"נוגסות" נתח לא קטן בצריכת בשר. או למשל: מפעל ההידרו שלנו, שבמשך שנים היה גורם מכניס, ואז סבל בשנים האחרונות מבצורת מתמשכת.

"המפגש" שלנו, מעבר להיותו דוגמא באזור כולו למועדון שנותן מענה חברתי והתפתחותי מצוין לאנשים מבוגרים, זכה גם בשנים האחרונות להכרת המדינה בו ולתמיכה כספית רצינית בפעילותו. מסתבר שאנחנו כן טובים בפעילות חברתית ובדאגה לצרכים השונים של האוכלוסיות השונות בקיבוץ.

אני חוזרת עכשיו אל התכנית לפנות את משתמשי המפגש מהמועדון שלהם ששופץ רק לפני שנים אחדות, בהשקעה כספית לא קטנה, והותאם במלואו למטרות שהוא משרת.

התכנית מדברת על ניצול נכס של הקיבוץ לצורך יצירת הכנסה כספית. אני מסכימה שאנחנו צריכים לעשות מאמצים גדולים על מנת להגדיל את הכנסותינו, מעבר להשכרת חלקים במבנה, שכבר היום מתבצעת.

אבל, האם נבדקה ההיתכנות העסקית של התכנית הזאת? האם מישהו בדק והשווה את העלויות הנדרשות להעברת הפעילות של "המפגש" אל לב הקיבוץ, מול ההכנסות הצפויות מהשכרת השטח שלו במקום הקיים?

זאת ועוד, אין סתירה בין מרכז עסקי לבין פעילות קהילתית במבנה. למשל, במרכז המסחרי "השמורה" בזכרון יעקב, מבנה בין שתי קומות, בקומה התחתונה יש חנויות שונות, פיצריה, מספרה, קיוסק, וגם סופרמרקט, ובקומה השנייה – חדר כושר, מרכז פעילות לאמהות צעירות ולתינוקות ולפעוטים שלהן, ויש גם שני בתי כנסת, כמעט צמודים זה לזה: בית כנסת אורתודוקסי ספרדי ובית כנסת קונסרבטיבי, שחיים בשכנות בשלום. ובהמשך הקומה - הכניסה האחורית לבית אבות שצמוד למרכז המסחרי. כולם מרוויחים מהשילוב.

גם במרכז העסקי המתוכנן אצלנו, כדאי לחשוב על שילוב בין מועדון גמלאים לבין משרדי אדריכלים/עורכי דין/ רואי חשבון ומטפלים שונים. פינת קפה משותפת שהיא גם חדר המתנה יכולה לתרום לכל משתתפי המתחם, ואולי אפילו להיות גורם אטרקטיבי לשכירת שטחים במקום, שהחסרון הגדול שלו הוא, שהוא מרוחק 5 ק"מ מהכביש הראשי.

מה שחשוב שיקרה עכשיו הוא:

- א. לקיים בדיקות רציניות של היתכנות כלכלית של המיזם המוצע.
- ב. לקיים בדיקות רציניות של עלויות העברת "המפגש" ממקומו, מול ההכנסות הצפויות מהמהלך הזה.
- ג. לבדוק ברצינות את האופציה של השארת "המפגש" במקומו.
- ד. לקיים דיונים פתוחים ושקופים בממצאי הבדיקות האלה, ולקבל החלטות בפורומים המתאימים.
- ה. האחריות לדיונים אלה צריכה להיות של המנכ"ל, אלי בן עמי ויו"ר ההנהלה, יוסי כץ, מכיוון שהנושא הוא לא רק חברתי אלא גם כלכלי. למיטב ידיעתי מעולם לא שינינו את הגדרות התפקידים של מנכ"ל ויו"ר מצד אחד, ושל מנהל הקהילה מצד שני.
- ו. לא לבצע שום מהלך בשטח, שגם יעלה הרבה כסף, וגם עשוי לגרום להרבה התנגדויות בציבור, עד לקבלת החלטות מסודרות.

תמר

הצעה אומללה / ג'יסון פרלסון

הופתעתי לקרוא ב"דברי" השבוע שההצעה להעביר את ה"מפגש" ממקומו הגיעה לשלב כמעט סופי, בלי ששמענו פרטים על התהליך חוץ מרמזים פה ושם. בעבר, היו כמה וכמה החלטות לא מוצלחות (בלשון המעטה) של כפר הנשיא, אבל לדעתי ההצעה הזאת היא אחת מהגרועות ביותר.

האם לא הענשנו את וותיקנו מספיק בזה שלקחנו 1,000 ש"ח לחודש מכל אחד? לאור מצבנו הכלכלי אני תמכתי בצעד זה, אבל ההצעה של העברת ה"מפגש" ממקומו הנוכחי היא מכה לא מוצדקת ולא אנושית עבור החברים שפוקדים את המקום יום-יום.

המקום חם, נוח, שקט והכי חשוב, נגיש לכולם. להעביר את המפגש ל"לב הקיבוץ" כשארין נגישות (אלא עם השקעה גדולה), אין מספיק חניה לקלנועיות, רועש ולגמרי לא מתאים, בהשוואה למקום הקיים.

ובשביל מה הצעד הזה? לפתוח מתחם עסקי שאולי ימשוך עסקים שרוצים לפתוח משרדים במקום נידח. האם מישהוא ביצע סקר שוק? והאם השוכרים הפוטנציאליים עומדים בתור לקבל משרד? אפשר בשלב ראשון להשתמש במרחבים הקיימים הפנויים, חוץ מה"מפגש" בכדי לבדוק את כדאיות הפרויקט.

אני ממליץ להנהלה לא למהר ולחסל את אחד מהמפעלים המוצלחים ביותר של חברת כפר הנשיא.

בברכה,

ג'יסון

לחברים שלום,

מבקש להתייחס לנושא המפגש ואף להרחיב את היריעה לעקרונות של תכנון.

תכנון הוא יישום של חשיבה כוללת המתייחסת לרצונות של אנשים, שיקולים כלכליים ועוד. כל זאת תוך התייחסות גם להווה אך עם יכולת לצפות פני עתיד. הדבר היה לנגד עינינו כאשר פתחנו בתהליך מובנה.

לעצם העניין: התחלנו במהלך סדור, ראש ועיקר תכנון אדריכלי, המשמש כעוגן לאומדן עלויות וגם בסיס לתכנית עסקית. סה"כ תכנית פשוטה. שוב כדי לחדד, אי אפשר לעשות תוכנית עסקית רצינית ללא תכנון אדריכלי. תכנון אין פירושו שלמחרת שוברים קירות...

מה שמסבך את העניין הוא עלות השימוש החורג שיש לשלם למנהל מקרקעי ישראל. העיקרון פשוט: מבחינת המנהל יש לשלם על שימוש עסקי במקרקעין. אנו פנינו ביזמתנו למנהל מזה זמן כדי להסדיר שימושים חורגים בכל הקיבוץ, אבל המנהל כמו המנהל: מציק מתי שמוצא לנכון ובושש להגיע כאשר צריכים אותו ואף פותחים לו את הדלת... כדי להציג בכל זאת אומדן אנו נעזרים בימים אלו בעורכת הדין עדי ששון שמלווה אותנו בענייני הסדרה מול המנהל. כמובן שמספר זה יופיע באופן המתאים בתכנית העסקית.

בהקשר של שימושים שונים נכון להתייחס לשתי גישות:

1. ריכוז כל הפונקציות הקהילתיות במבנה אחד. לענייננו, מבנה חדר האוכל לשימושים קהילתיים, ומבנה מחסן בגדים לשימושים כלכליים מסחריים. לגישה זו מספר יתרונות:
  - א. קל יותר להשיג מענקים ותמיכות למבנה שכל השימושים בו קהילתיים. כמו מימון מעלית, נתייחס לכך מאוחר יותר.

ב. ההשקעה בהתאמת כל הקומה העליונה במבנה המפגש לעסקים לא נמוכה, אשר על כן יש להשכיר מקסימום מטראז'.

ג. גילו של הבניין של המפגש ניכר בו, אין מקור לשיפוץ ותחזקה הולמת אלא מנכסים שניבו דמי שכירות ונפח מספיק של השכרות.

2. עירוב שימושים: יש יתרונות לשיטה ובתנאי שהתמהיל נבחן בקפידה. כשטועים זו קטסטרופה. בנוסף נראה שבניין המפגש קטן מידי כדי ליצור עירוב שימושים שיש לו הצדקה כלכלית.

מבקש להזכיר שנושא מעבר המפגש לחדר האוכל נבדק עם אנשי מקצוע. לשיטתם הדבר אפשרי ובלבד שהתקיימו מספר תנאים כמו יצירת מרחב פרטי לשימוש המפגש, מעלית מתאימה ופתרון לנגישות. אני חושב שהמפגש צריך לעבור לחדר האוכל ללא תלות בתכנית העסקית. לאורך זמן יקל עלינו להשיג תקציבים ומענקים למבנה אחד בו נמצאים כל השימושים הקהילתיים. מבחינתי זה הטיעון המכריע.

מה יש לעשות כדי להחליט באופן מושכל:

1. להשלים תכנית עסקית: כאמור, אנו ממתינים לאומדן עלויות מנהל, התכנית תושלם עד סוף אוגוסט.
2. דיון פתוח בו עד ההנהלה עם כל הנוגעים בדבר. ללא החלטות, אך תוך קביעת תנאים הכרחיים למעבר. כלומר מה נדרש לעשות כדי שהמעבר יניב תוצר טוב יותר עבור החברים הוותיקים הבאים למפגש.
3. מפגש עם החברים הוותיקים, באי המפגש שנועד לשמוע ולהשמיע.
4. דיון מסכם בוועד ההנהלה. נסכם בו אם הנושא עולה לאספה או נחתם בהחלטת ו. הנהלה.

בברכה אלי

/ כריס ושמוליק אפשטיין

חברים יקרים,

מוקדם יותר החודש בקרנו, כריס ואני, בכפר הנשיא ואנו רוצים לנצל הזדמנות זו להודות למספר אנשים שהפכו את הביקור שלנו למאד מיוחד. (סליחה מראש אם השמטנו מישהו ללא משים).

גדי ורותי, על ארוח נפלא, שיח וארוחה **בריאה!!**
זאבי ויניתה, על הארוח והשיח הנפלאים, תה צמחים מהגינה ועוגת התפוחים הידועה!

הרולד ואבלין, על שנתנו לנו לשהות בביתם בזמן ביקורינו.
רג'י, על שנתנה לכריס סיור מודרך אישי של יצירות האמנות שלה שמאד הערכנו.
רפי פרנק, שהסיע אותנו, החליף דולרים בשקלים ותמיד עם הרבה תמיכה באמא והמשפחה.
דוד ומרים, שהצטרפו אלינו לשיחה מאד מעניינת וכוס תה אנגלי כמו שצריך!
שיפי, שנתנה לנו הרגשה של רצויים מאד במפגש.
ולבסוף, כמובן, **לאביבה ואמא** על זמן האיכות שבילינו ביחד.

אבל ללא ספק, הארוע הבלתי נשכח ביותר היה ארועי חג המשק. נהנינו מאד מהפעילות באמפי, למרות מספר תקלות טכניות ובהמשך, המוזיקה, הכיבוד והחברותא בבריקה. הבראנץ' היה נפלא אף הוא עם תשומת לב מיוחדת לאדון אשר על הביצים לפי הזמנה, מוטי בן-אדיבה. זה החזיר אותנו בזמן לשכרונות מימי הזוהר של חדר האוכל.

נקודות שיא נוספות בעת הביקור, היו בפעמים מספר שעלינו ל"מפגש" לארוחת צהרים או קס תה, שם יצא לנו לשוחח עם רבים מהותיקים. אמא התגאתה במיוחד להפגיש אותנו עם רבים אשר איתם גדלנו לפני שנים רבות.

ואם ב"מפגש" עסקינן, הבנתי שיש דיון על עתיד המקום הנפלא הזה שהוא כל כך מיוחד לכפר הנשיא!! אני מאד מקווה שההגיון ייגבר וה"מפגש" ימשיך לתפקד ולהתקיים. המבוגרים שבקהילה ממש זקוקים למקום וברור לי שאמא תלויה מאד במקום והפעילות בו. היא תצטער מאד אם המקום יעלם.

ברצוני גם להוסיף, בהזדמנות זו, את מחשבותי לבקשתה של תמר וולפין להסיר את דגלי ישראל הרעועים מהכניסה לקיבוץ. באחד מסיורי סביב לקיבוץ הבחנתי בכך ואני בטוח שרבים מהמתארחים בקיבוץ הבחינו בכך אף הם. אני בהחלט מסכים עם תמר על היחס הלא מחמיא לדגל והשם הלא כל כך טוב שזה נותן לקיבוץ. דגלים חדשים ישדרגו את הכניסה לקיבוץ, מן הסתם.

זה הכל לעת הזאת, אני בדרך לבדיקת טיסות זולות כדי שנוכל לבקר שוב בחורף או באביב. מצפה לראותכם שוב.

איחולים ופריסות שלום
(תרגום לעברית – דוד)

איחוד הצלה קורס למשפחה בטוחה

שלום לכולם,

אני מעוניין להעביר שוב השתלמות למשפחה בטוחה שבו נלמד איך לעשות החייאה לילדים ומבוגרים, חבישות למיניהם ושמירה על בית בטוח.

גם מי שעשה את הקורס לפני שנה, ומעוניין לעשות ריענון, מוזמן.

בסוף הקורס, יקבלו תעודות.

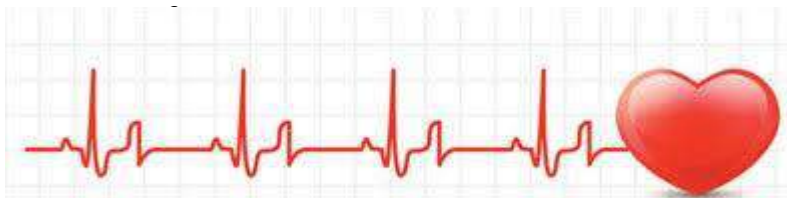
הקורס הוא לא עזרה ראשונה למע"ר (מגישי עזרה ראשונה). הוא מתאים לכל אחת ואחת מגיל 18 ומעלה.

עם יהיו 20 נרשמים ומעלה, הקורס יהיה חינם. (מנסה לארגן לאוגוסט)

המעוניינים – מתבקשים ליצור איתי קשר: 050-5776747.

איציק בן-דור

פצימות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

אתם כבר יודעים שאנחנו מאמינות גדולות בתרומה והתנדבות, ושל לב הקיבוץ' הוקם ללא כל תמיכה, מלבד תמיכתם של אלה שמתנדבים בכל לב כדי שהוא יפעל. יחד עם זאת אנו נמצאות כעת בצומת חשוב. כדי שנוכל להמשיך ולהתרחב ולספק מענה ליותר אנשים ביותר תחומים, אנו זקוקות לעזרתכם, כדי שנוכל להשלים את שיפוץ הרצפה של חדר הספורט, ולהקים את קיר הטיפוס וגם לרכוש ולהתקין מזגנים, כדי שיהיה קריר בקיץ וחמים בחורף. כדי להגשים את כל אלה אנו משיקים בימים אלה פרויקט מימון המונים (Head Start) לגיוס הכסף. חפשו אותנו תחת הכותרת "לב הקיבוץ" בהדסטארט ובלינק שנפרסם בהמשך בכל האמצעים העומדים לרשותנו. כל אחד מוזמן לפתוח את הלב ולתרום לפי כמה שהלב שלו אומר. כל תרומה תתקבל ברצון. מאחר ומי שתורם יזכה בתשורה, אנחנו מזמינות מי מכם שיכול לתרום תשורה כלשהי ליצור איתנו קשר.

אחרי שכבר רמזתי פה ושם על בנק הזמן לפעילות בלב הקיבוץ, עכשיו הנה אני יושבת כדי להסביר במה מדובר: אחרי שנה של ניסיון, שנה של פעילות, וארוחות וניקיון וסדר במקביל לניהול פרויקטים נוספים, הביאו אותנו להבנה, שאם ברצוננו להמשיך להפעיל את לב הקיבוץ להגיש לחברה את כל הפעילות שעשינו השנה, ועוד הרחבת הפעילות לכיוון חדר הספורט והנגרייה שיקומו במטבח הישן. נצטרך לגדול גם בכוחות המתנדבים. מאחר ואין לנו עניין לגבות כסף תמורת פעילות בלב הקיבוץ, כאן נכנס הרעיון של בנק הזמן שמזמין כל אחת ואחד להתנדב לפי רשימה שלנו, וגם לפי רעיונות יצירתיים שתתרמו אתם.

והנה כמה דוגמאות לפעילות בבנק הזמן: תורנות סידור אחרי פעילות. ניקוי חלונות. השגחה בחדר ספורט. שעת משחק. שעת סיפור. שעת תיאטרון. שעת שיר. הובלות. שליחויות. צביעת קירות. איסוף רהיטים. שיפוץ רהיטים. תיקוני חשמל. אפיית עוגות לבית קפה. ניקיון. טיפול אלטרנטיבי קהילתי (עוד יבוא הסבר מפורט). מבצעים חד פעמיים. עיצוב אתר. רשת חברתית. זריקת אשפה. הרצאות. אירגון ערבי תרבות. הנדי מן. תלייה ופירוק תפאורות. הכנת תפאורה. נגרות. השתתפות פעילה במפעלונים: לוכדי חלומות. נגריה. מוזאיקה. עיסת נייר. תפירה. ניקוי מכונות. בית קפה. והפעלת חוגים: קיר טיפוס, יצירה, כדורסל, כדורגל, ציור, נגינה. (זאת רשימה חלקית ועוד תבוא רשימה מפורטת יותר, אך זה לא צריך להפריע לכם להתרשם מהפעילות).

עכשיו אחרי שכבר הבנתם מהו בנק הזמן. כל אחד יכול כבר עכשיו להרים טלפון או להודיע לנו פנים אל פנים למה הוא מעוניין להתנדב.

אין לנו ספק שהתרומה שלכם בבנק הזמן תסייע בידנו, להתפנות ולקדם יוזמות נוספות שיכניסו כסף ויאפשרו ללב הקיבוץ להתקיים ולשרת את החברה.

הבנק מיועד כמובן לכל תושבי וחברי קהילת כפר הנשיא. כי כמו שאתם כבר יודעים, ההתנדבות היא התרופה הכי טובה לכל בעיה ולכל דבר ועניין. התנדבות בוראת חברה, שבה רואים כל אחד ואחת בקהילה והיא נותנת תחושה חזקה של שייכות וקרבה בין אנשים. בעיקר למי שנהנה מהפעילות המגוונת בלב הקיבוץ והחזרת החיים למה שהיה עד לא מזמן פיל לבן ששכן כמו שן עקורה בלב הקיבוץ. מאוד חשוב לנו לשמוע הערות והארות לגבי בנק הזמן מכל הציבור, אז אנא מכם.

להתראות בלב הקיבוץ המתפתח מעין ורחלי

אולם הספורט בלב הקיבוץ ממתין בשקט ובסבלנות לפרקט, למזגנים ולקיר הטיפוס

מהארכיון / רחל גינת

לבקשת הציבור, תזכורת לגבי אתר הארכיון המשתף החדש, אתר

כפר הנשיא סיפור מקומי

האתר החדש מאפשר **לכל אחד** להשתתף בתיעוד ההיסטוריה של המקום. ניתן כמובן סתם לגלוש וליהנות מהתמונות, דברי, קטעי הווידאו והתגובות. וניתן להוסיף משלכם. תודה לכל מי שכבר הוסיף, הגיב, או העיר! השבוע נערכה פגישה עם האתר החדש במפגש, ובה הוסיפו זקני העדה סיפורים ועובדות שרק הם יודעים...

היה מוצלח ומעניין! ויהיה המשך בקרוב.

אך חשוב לתעד גם את ההווה, כי הוא ההיסטוריה של המחר!

מספיק לכתוב בגוגל: **כפר הנשיא סיפור מקומי**

או להיכנס לקישור: <https://khanassi.localtimeline.com/index.php?lang=he>

רתם איילון יצר סרטון הדרכה מקסים לגבי השימוש באתר. תודה רבה!

פשוט גגלו: **סיפור מקומי כ"ה - איך משתמשים**

להלן הקישור: <https://www.youtube.com/watch?v=eXQlaJuNNqo>

זכרו, אפשר לכתוב בחלון מימין **נושא** או **שם** שמעניין אתכם, ומיד יפתח חלון ובו כל המקומות הרלבנטיים. האתר ידידותי מאוד. הנאה מובטחת.

שעון השמש שיצקו ילדי "כיתת עשור",

עם איזק פוטש ושושנה אדלשטיין,
כשלמדו לקרוא שעון...

נמצא ליד החווה החקלאית,

של התלתונים והשומר החדש.

רחל גינת

טוביה ריבנר 30 בינואר 1924 - 29 ביולי 2019

השבוע הלך לעולמו בגיל 95 אחד המשוררים המופלאים במדינת ישראל. חתן פרס ישראל לשירה טוביה ריבנר, חבר קיבוץ מרחביה ומשורר ענק. ריבנר נפרד מהעולם כשהוא מותיר אחריו מונומנט מרהיב של יצירה שירית וספרותית.

טוביה ריבנר נולד בברטיסלאבה שבצ'כוסלובקיה (כיום בירת סלובקיה) בשנת 1924 במשפחה יהודית דוברת גרמנית. חוקי הגזע שהונהגו על ידי המשטר הפאשיסטי בסלובקיה אילצו אותו להפסיק את לימודיו לאחר תשע שנים, והוא עבד באופן זמני כחשמלאי.

בשנת 1941 עלה לארץ ישראל ללא משפחתו, יחד עם קבוצה של עוד תשעה נערים יהודים, תוך כדי נדודים דרך הונגריה רומניה, טורקיה, סוריה ולבנון. הוריו, אחותו וסביו, שנשארו בסלובקיה, נשלחו על ידי הנאצים למחנה ההשמדה אושוויץ-בירקנאו, שם נרצחו בשנת 1942.

בארץ התחנך ריבנר כנער במספר קיבוצים. השתתף במלחמת העצמאות. ומסוף המלחמה ועד מותו היה חבר קיבוץ מרחביה בעמק יזרעאל.

עבד תחילה כרועה צאן, ולאחר מכן בכרם ובפלחה. בשנת 1944 נישא לעדה, אם בתו מרים (1949). עדה נהרגה בתאונת אוטובוס. טוביה נפצע קשה ושכב בבית החולים במשך שלושה חודשים, לאחר שהחלים החל הקיבוץ להעסיקו כספרן וכמורה לספרות. בשנת 1953 נישא בשנית לגלילה יזרעאלי, פסנתרנית בת עין חרוד, ונולדו להם שני בנים: עידן (1956), שחי היום בנפאל כנזיר בודהיסטי, ומורן (1960), שעקבותיו אבדו בראשית שנת 1983 באקוודור כאשר בא לבקר את הוריו בזמן שהיו בשנת שבתון באוניברסיטת הרווארד.

לטוביה ריבנר לא הייתה השכלה אקדמית פורמלית, אך הודות לידע שרכש בכוחות עצמו החל ללמד כמורה לספרות בבתי ספר, ומאוחר יותר שימש כמורה לספרות כללית בסמינר למורים ובאוניברסיטת חיפה, שם הגיע לדרגת פרופסור לספרות השוואתית משנת 1974. במקביל לימד גם בסמינר אורנים ובאוניברסיטת תל אביב.

ספר שיריו הראשון, "האש באבן", יצא לאור בשנת 1957.

ראשית פעילותו האמנותית הייתה בתחום הצילום. הוא הוציא כמה אלבומים שהקנו לו שם של צלם אמן, וכן צילומיו ליוו את ספרי שירתו.

ריבנר היה חניך התרבות הגרמנית. בגרמניה שיריו זוכים להתעניינות. היה חבר בהתכתבות באקדמיה ללשון ולשירה הגרמנית, באקדמיה למדעים ולשירה במיינץ ובעוד כמה מוסדות ספרותיים גרמניים כמו חברת פרנץ קפקא,

חברת הוגו פון הופמנסטאל, וכמו כן החברה האירופית לתרבות. היה תלמיד וחבר קרוב של המשוררת לאה גולדברג, ונתבקש על ידי משפחתה לערוך את עזבונה. תרגומיו לגרמנית של יצירות ש"י עגנון קנו להן שם בגרמניה.

בשנת 2007 זכה בפרס ראש הממשלה ליצירה ע"ש לוי אשכול. בשנת תשס"ח (2008) זכה בפרס ישראל בספרות, בתחום השירה.

בשנת 2009, בעקבות שיתוף פעולה עם המלחין מוני אמריליו, הולחנו תריסר משיריו של ריבנר, באלבום **שוב שמש ירוקה**.

בשנת 2015 יצא בגרמניה ספר מחקר של 30 פרופסורים גרמנים, שניתחו והעריכו את יצירתו. שירתו שלא תיכתב עוד תחסר לי מאוד.

עולם מופלא | טוביה ריבנר

אֶפְלוּ תִמְצָא אֶלֶף סְבוֹת לְהִתְנַגֵּד – הָעוֹלָם מִפְּלָא.
תֹּאמַר: נוֹלָדִים כִּדִּי לְמוֹת-אֵיזָה זָדוֹן!
אָבֵל עַד אַז – הָעוֹלָם מִפְּלָא.
מִפְּלָא בְּמָה שֶׁהוּא מְגַלָּה וּבְמָה שֶׁהוּא מְסַתֵּיר.
מִפְּלָא בְּבָרָא יוֹם אַחֵר יוֹם וּמִפְּלָא בְּקִטְלוֹ לַיְלָה אַחֵר לַיְלָה
בְּהַפְצִיעַ הַחֲמָה אֶת הָעוֹר הַקָּרִיר, הַדֵּק שֶׁל הַשַּׁחַר
וּבְשִׁקִיעָתָהּ בְּכָל צַבְעֵי הַקֶּשֶׁת.
מִפְּלָא שֶׁאֵתָּה מְקִיץ בְּבֶקֶר חַי וּמִפְּלָא שֶׁגוֹפֶךְ
הַגִּיעַ לְגִיל מִפְּלָג כָּזֶה.
מִפְּלָא שֶׁשְׁנֵי הַטּוֹרֶף נִנְעָצוֹת בְּדִיּוֹק בְּבֶשֶׁר הַנְטֹרֶף
וּבִרְכָּה וּקְלָלָה חוֹבְקוֹת זוֹ אֶת זוֹ.
וְהַיּוֹרָה, כֶּבֶר בְּרֵאשִׁית סֶפֶטֶמְבֶּר, כְּחוֹמָה שֶׁל אֹוִיר – לֹא מִפְּלָא?
וְרֵאִיתָ אֶת פֶּרֶת מֶשֶׁה רַבֵּנוֹ (פָּרָה מִפְּלָאָה, אֵין לְהַכְחִישׁ)
אֵיךְ טִפְסָה עַד קֶצֶה הַחֶצֶב (כֹּאֲלוֹ הַדְּבִיקָה אֶת פֶּסֶגֶת
אֶל קְפִיטָן בְּיוֹסְמִיטִי אוֹ אֶת הַקִּיר הַצְּפוֹנִי שֶׁל הָאֵיגֶר
בְּאַלְפִים הַבְּרִנָּאִים) וְלֹא אֲבָדָה גַּם לֹא נִקְדָּה אַחַת מִגְּבָהּ?
הֲלֹא מִפְּלָא הוּא שֶׁגּוֹשִׁי אֵשׁ וְגּוֹשִׁי קָרָח מִלִּפְנֵי טְרִילִיּוֹן שָׁנִים
מְצִיצִים עָלֶיךָ כְּעֵינֵי שַׁחֲקָנִים דֶּרֶךְ חוֹר בְּמִסְךְ הַבְּמָה
נִצְנוּצִים נִצְנוּצִים?
וּמִפְּלָא, מִפְּלָא שֶׁמִּתּוֹךְ הָאֲדָמָה בּוֹקְעִים גְּבְעוּלִים יִרְקִים זְעִירִים
שֶׁסּוֹפָם הִלָּחַם שֶׁאֵתָּה וְאֵנִי אוֹכְלִים
עַל חֲדוֹ שֶׁל סִכִּין.

מתוך: אחרונים 2011-2012 (הוצאת קשב לשירה)

שלום לכולם,

הסתיו או-טו-טו כאן. כן, החלה נדידת הציפורים שוב לאפריקה. כבר אפשר לראות ולשמע שרקרקים מעל הקיבוץ ובקרוב נראה את החסידות ודורסים אחרים.

בבסיס צבאי של הצנחנים בדרום, נמצא מגדל תצפית מימי חזקיהו. לפי המקום שנמצא, רואים את אשקלון ממערב ותל לכיש ממזרח. הוא שימש לאירוח ומודיעין נגד הפליטים.

באזור ירושלים נמצא ישוב ענק מהתקופה הניאוליתית (לפני 9000 שנים). לפי הממצאים, חיו שם בין 2000 ל-3000 תושבים. מצאו סמטאות, כלים ואפילו בית קברות. לא רחוק מהישוב יש מספר מעיינות ונחל לכיש עובר לידן.

בתל אביב נתפסו בתוך דירה, זוחלים ודו-חיים נדירים במבצע של הפקחים ומשטרת ישראל.

לאילת הגיע "תייר" – צב ים קרני. הצב ומיניו נמצאים בסכנת הכחדה חמורה בעולם.

דוקטורים ופרופסורים למדעי הטבע, מדברים על כך שבשנת 2030, הקיץ יתארך והחורף יתקצר. יש כאלה שאומרים שהחורף יהיה 3 חודשים בשנה וכל האזור שלנו יהפוך למדבר ורוב התושבים יעברו לגור בקטבים, כי שם האדמה תהיה פורייה. טוב, נצטרך לראות אם זה יקרה...

ולסיום – משה אלפנט מאפיקים סיים עוד סרט שיצא לאקרנים בקרוב. הפעם הסרט הוא על הכנרת – ים של בעלי חיים.

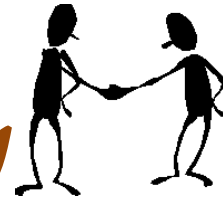
שיהיה לנו

סופ"ש ירוק

איציק

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא
להכיר את כל חברי הקהילה,
והשבוע – **מרים קנדל**,
גרה בשכונת החרמון
איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי בדנמרק, בזמן מלחמת העולם השנייה. כשהייתי בת 10 חודשים, כאשר
נודע כי הנאצים מתכוונים לאסוף את כל היהודים, באותו לילה דייגים דנים
העבירו אותי עם משפחתי - ובעצם עם כמעט כל יהודי דנמרק - לשוודיה.
כשהייתי בת 5 עלינו לארץ, ובגיל 8 הגענו לקיבוץ נאות מרדכי, שם היו חברים
מההכשרה של הוריי. גם לאחר שהתחתנתי גרתי בנאות מרדכי, ושם נולדו שני
ילדיי. בשלב מסוים התגרשתי, וזמן מה לאחר מכן יצאתי לנופשון של פנויים
פנויות באילת, שם הכרתי את דויד אלמן, ובזכותו הגעתי לכפר הנשיא, ב –
1990.

מה אני עושה בחיים

במקצועי אני תופרת, ובקיבוץ ניהלתי את מתפרת הוילג', לאחר מכן ניהלתי את
המרכולת והייתי נהגת בית – הסעתי סטודנטים לתל-חי ועשיתי נסיעות
לבנקים, למועצה וכיוב'.

היום אני פנסיונרית, משתתפת בהרבה פעילויות בבית ותיקי הגליל. בשנים
האחרונות אני מאוד מתעניינת בבישול בריא ומקדישה לכך הרבה מזמני.

חשוב לי לתעד את מה שקורה בקיבוץ, וביחד עם דויד אני משתדלת לתעד
בצילום התרחשויות שונות – את בניית הלולים, בניית בריכת השחיה החדשה,
לאחרונה פינוי המסלעות, מפגשים וחגים.

קרובי משפחה בקיבוץ

בתו ונכדתו של דויד – אפרת ומוריה אלמן

אשתו לשעבר של דויד - שאולה אלמן

כמה מילים על הקיבוץ

טוב לראות שיש פה הרבה משפחות צעירות, יש רוח צעירה, שומעים ילדים רצים במדרכות. התרבות תוססת, החומוס בפאב זו חוויה, כל הכבוד לחבר'ה שמפעילים את זה.

היה נהדר כשהותיקים היו קבוצה מאוד מלוכדת, היתה אווירה מאוד טובה, הרבה עזרה הדדית והרבה קשרים, ידעו לצחוק על עצמם היטב בזיגים. זה חסר לי היום.

משהו שאני רוצה לספר

דויד ואני התחתנו על פסגת הר באלסקה, שמונה שנים לאחר שעברנו לגור יחד. התגלגלנו לכך דרך זה שהכרנו דרך האינטרנט בחורה מאלסקה, שנשואה לאינדיאני שיוצר טוטמים ומשמר את מסורת השבט שלו. הם הזמינו אותנו לבקר שם, ונסענו. כל כך נהננו שם, זה היה כמו ירח דבש כל כך נהדר, אז החלטנו להתחתן, וכך עשינו.

תודה רבה מרים, נעים להכיר!

האגודה למלחמה בסרטן

סניף קרית שמונה

"חזקים ביחד" – מרכזי תמיכה לחולי סרטן ומחלימים

מרכז "חזקים ביחד" – מרכז ייחודי המציע תמיכה רגשית וחברתית

למתמודדים/ות עם מחלת הסרטן,

מזמין אתכם להשתתף בפעילויות החל מספטמבר 2019 ועד יוני 2020.

הפעילויות מתקיימות במתנ"ס ארתור פוקס וביה"ס דנציגר.

חוג יוגה- פעילות ותרגול המסייעים לשליטה בקצב הנשימה ומודעות עצמית.

מדריכה: אביטל שבטיאל.

הפעילות בימי ראשון בין השעות 17:00-18:00

מתנ"ס ארתור פוקס, רחוב רזיאל 8, קרית שמונה.

תרפיה באומנות- קבוצת תמיכה באמצעות כלים מתחום האומנות.

מנחה: אופירה פלטיאל, מטפלת מוסמכת באומנות.

הקבוצה מתקיימת בימי רביעי בין השעות 17:00-18:30

ביה"ס דנציגר, הירדן 25 קרית שמונה.

החל מחודש נובמבר 2019 מתוכננת סדנת מדיטציה

בהנחיית דר' שרון חי.

ההשתתפות ללא תשלום מיועדת לחולים ומחלימים עד 3 שנים מסיום הטיפול, מותנית ברישום מוקדם ואישור רפואי.

הרשמה: שוש רייכנטל, מרכזת הסניף 052-8353346

משולחן העורכת

המפגש

בגיל 23 כשהגעתי לקיבוץ הוותיקים כאן היו זקנים בעיניי, הם היו בני חמישים וכמה... עכשיו הוותיקים כבר באמת זקנים, וגם אני כבר נוגעת לא נוגעת בזקנה. קצת מוזר להיות להיות בפרק זה של החיים, מתאמנת יום יום להגיד לעצמי שאני זקנה, אבל עדיין לא מוכנה להשתייך ל"מפגש".

מידי פעם מבקרת, כאשר בא לי קצת להמתח בפילאטיס עם טל חייט המופלאה (לפעמים אני מתביישת להיווכח, עד כמה "הזקנים" טובים וגמישים ממני) לראיין חבר וותיק, לשמוע הרצאה מעניינת בנושא תפקודי המוח ועוד..

הרבה מתרחש שם בבית הזה. מתקיימים שם אירועים שמחים בחגים ובימי הולדת, הרצאות מרחיבות אופק, מאריה וו, מכס מדר, טומי עמית -משלנו. מאורחים מבחוץ ובהקרנות וידאו מתל-חי.

כייף להיות זקן בכפר הנשיא, כשיש לנו את הבית החברתי הזה, המותאם, המחבק – המפגש - כאשר שיפי בראשו והוא בליבה.

לפני שבוע קראתי שבמפגש מקרינים את הסרט ~פיגמליון~ ומיד החלטתי ללכת לשם לצפות. חדר ההקרנה כבר היה מלא, אבל כולם ניסו לעזור, שאמצא מקום ואתיישב. מסך טלוויזיה רחב, כבר מוכן להקרנה. מכס מחכה שכל אחד ישב בנוחות כאשר כוס התה שלו מונחת על שולחן קטן בצורה של קוביית עץ. בין כל כמה מושבים נמצאת קוביית עץ כזו ועליה כוס התה וכיבוד קל.

ומקס מתחיל להסביר; את הרקע לסרט פיגמליון, שעלה לראשונה באנגליה של שנות השלושים כמחזה, על הבימאי, התקופה, על השחקנים שהיו פעם.. וכולם מקשיבים וצמאים לכל מילה של מקס. גם אלו שכבר יודעים למפגש עם רקע וידע על הסרט. ומקס מדבר נעים וחכם ואני יושבת שלווה ונהנית מהאינטימיות ומהשקט, מתרפקת על תחושת הביחד והחברותא, עם האנשים הנפלאים והמוערכים האלה שכאן איתי. אושיות המקום הזה. האנשים שהביאו איתם לכאן את החיוך עם ההומור האנגלי, את החזון, שלימדו אותנו את הביחד. כולם ישובים כאן במקום ששופץ ונוצר על פי מידותיהם, מידותינו. ישובים בתוך

הדיוק הזה של המרחב, שאפשר לשבת בו ביחד ולצפות בסרט לשמוע הרצאה. חדר עם חלונות מוארים שהוצלו מעט בוילונות בצבעים רכים. .

הסתכלתי סביב, הסתכלתי על עצמי בתוך כל ההווי הזה וחוויתי הנאה, מהפשטות המשמעותית הזאת, של לראות סרט ביחד עם זקני הדור.

כשנסתיים הסרט כולם ניגשו למקס החליפו מילה או שתיים. לאחוז בתחושת הביחד הזו עוד קצת. זו משמעותה של חברות של שנים.

יצאנו אל החדר הגדול בו השולחנות והכיסאות כבר מסודרים לקראת בוקר המחר, פה ישבו וישוחחו, יפתרו תשבצים, יקראו.. ושוב בבוקר תהיה איזו שיחה על איזה נושא בחדר הקטן. יאכלו ארוחת צהריים. יש יום קבוע בו תבוא הספרית..אולי ביקור של מישהי מקהילה תומכת.

נראה שבעיצוב המקום הכניסו נשמה. לאורך הקיר ספרייה גדולה, מדפים, עם מיני עבודות יד של החברים. מטבח גדול, פינות ישיבה נוחות, שירותים נוחים הבית מלא אור ונעים בו לשבת בצוותא..

למקום יש גם גישה נוחה לגיל המבוגר, קומת קרקע בלי מדרגות, חנייה רחבה מותאמת ומספקת לקלנועיות שלנו. פתח כניסה רחב, אל תוך הבית. הכל פה בהתאמה מושלמת לגיל הזהב; נח נעים ומחבק. איפה יש עוד מקום כזה? מקום הכי בטוח ונעים ומתאים לצרכי בני הגיל ששוהים בו. זה המקום שצריך להמשיך להיות המפגש. כולי תקווה שהמקום ימשיך לשרת בנאמנות את מפגש גיל הזהב ומשתתפיו הרבים.

עלינו לשמור על המקום הזה "המפגש", כבבת עיינינו. בדיוק את הבית הזה. בדיוק כאן במקום בו הוא עומד. זקני השבט שלנו הרוויחו את מקום הזה בכבוד. כאן הם חווים את הביחד, בנועם בקירבה וכבוד.

דוד אלמן

פינת היזואולוגיה

Visualogy corner (David Ellman)

כיתת "דקל" לקראת כיתה א'

פינת הבננה

מדוע הבננה עקומה כזאת?
מפני שהיא צריכה להתאים לקליפה העקומה!

קצת נוסטלגיה

